

N:o 102.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 27 april 1905.
— — — — Andra Kammaren den 27 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af väckt motion angående aflöningen till ämneslärare vid högre folkskolor.

(Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 5).

Till Konungen.

I en inom Riksdagen väckt motion har föreslagits, att Riksdagen ville besluta:

att ämneslärare, som i behörig ordning vunnit anställning vid högre folkskola, skall vara berättigad till en årlig lön af 1,400 kronor jämte husrum och vedbrand samt därjämte till 4 ålderstillägg, hvartera å 300 kronor, hvilka ålderstillägg skola utgå det första efter 5, det andra efter 10, det tredje efter 15 och det fjärde efter 20 års tjänstgöring som ordinarie vid högre folkskola och i öfrigt enligt de bestämmelser, som gälla i afseende på ordinarie folkskollärares rätt till ålderstillägg; samt

att till högre folkskola må, utöfver det anslag, som på grund af hittills gällande författningar kan varda henne tilldeladt, af statsmedel utgå ett årligt bidrag, motsvarande $\frac{2}{3}$ af sammanlagda beloppet af de åldertillägg, till hvilka vid skolan anställda ordinarie ämneslärare äro berättigade.

Syftet med förevarande motion — att bereda ämneslärarne vid de högre folkskolorna en ekonomiskt bättre ställning — har Riksdagen funnit behjärtansvärdt. Det torde nämligen icke kunna förnekas, att de till dessa lärare utgående lönerna under nuvarande förhållanden i allmänhet äro otillräckliga och ej motsvara de anspråk, som i fråga om utbildning och kompetens måste ställas på ifrågavarande personer. Också äro åtskilliga lärare vid den egentliga folkskolan i ekonomiskt afseende bättre lottade än lärarne vid de högre folkskolorna. En förbättring af sistnämnda lärares lönevillkor synes Riksdagen därför vara af rättvisa och billighet påkallad, och är Riksdagen af den uppfattningen, att den högre folkskolans lärare böra komma i åtnjutande af åtminstone samma löneförmåner, som nu tillkomma de bättre aflönade inom lärarekåren vid den egentliga folkskolan. I likhet med dessa torde sålunda ifrågavarande lärare böra tillförsäkras en viss minimilön och vissa bestämda ålderstillägg.

Emellertid har Riksdagen icke ansett sig kunna enbart på den af motionären i ämnet förebragta utredningen uttala sig om befogenheten af de föreslagna lönebeloppen och vill beträffande särskildt de ifrågasatta ålderstilläggen framhålla, att folkskollärarne, med hvilka lärarne vid de högre folkskolorna snarast äro att jämföra, icke åtnjuta mera än tre ålderstillägg. Slutligen anser Riksdagen, att det bör tagas i särskildt öfvervägande, i hvilken form det förhöjda bidrag, som för ifrågavarande löne reglering af staten erfordras, bör utgå.

Det synes Riksdagen sålunda lämpligast att öfverlämna åt Eders Kungl. Maj:t att i första hand utreda frågan om förbättrade lönevillkor för lärarne vid de högre folkskolorna och i sammanhang därmed öfverväga, i hvad mån staten skäligen bör bidraga till den sålunda ifrågasatta löne regleringens genomförande.

Riksdagen får alltså anhålla, det täcktes Eders Kungl. Maj:t låta utreda, på hvad sätt och under hvilka villkor lärarne vid högre folkskolor må kunna erhålla en efter nutida förhållanden lämpad aflöning, äfvensom i hvad mån ytterligare bidrag från staten därtill skäligen bör utgå, samt för Riksdagen framlägga det förslag, hvartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 27 april 1905.

Med undersåtlig vördnad.